

[Johan Philipsen.]

man drøfter den amerikanske udfordring eller det teknologiske svælg.

Jeg kan ikke komme til anden konklusion, end at aktieselskaber i de kommende år får en større plads i og en større betydning for dansk erhvervsliv og beskæftigelse. Det må være hovedmotivet for en ny lovgivning omkring aktieselskaber, og så må de erfaringer, vi måtte høste i Bosssagen, indgå som en sekundær ting. Jeg kan på venstres vegne opfordre regeringen til at fremme arbejdet med en ny aktieselskabslov, og så følger jeg til henvendt til handelsministeren, at jeg erkender da, at det er et arbejde af betydeligt omfang. Den opfattelse har jeg fået bekræftet de sidste 2-3 døgn efter at have læst betænkningen af 1964 og en artikel i Tidsskrift for Industri for 15. oktober d. å. skrevet af kontorchef Hjorth Hansen om udkastet til en ny aktieselskabslov. I denne artikel oplyses det, at erhvervene har set sig foranlediget til at sende en 45 sider lang kommentar til det forslag, der er dateret 1966. Og den nuværende handelsminister har jo fra patentlovens behandling her i tinget forrige år betydelige erfaringer for, hvor svært det er, når man skal have en fællesnordisk løsning. Men mine udtalelser om hovedsigtet for en ny lov gælder også ministeren.

Må jeg så til sidst gøre to mere sekundære betragtninger gældende. Der er i de senere år også her i folketinget omkring Danmarks eventuelle indtræden i fællesmarkedet blevet sagt mange ting om nødvendigheden af at have en formålstjenlig jordlovgivning. Jeg har aldrig anset det for at være væsentlig risiko for Danmark, om også udlændinge skulle købe nogle danske gårde. Derimod kan jeg se, at ejerforholdene og kapitalforholdene omkring vore store fabrikker kan komme til at spille en helt afgørende rolle. Og den næste betragtning, jeg har fra min anden halve tilværelse — den uden for folketinget — fra de sidste 2 år under det abnormt høje renteniveau, vi har haft, er en sikker fornemmelse af, hvilket afhængighedsforhold til udlandet danske virksomheder kan komme i ved noget så simpelt som leverandørkreditter, der er blevet alt for store.

Konklusionen til sidst må være den: lad nu domstolene tale i denne sag, så vi kan

få et sagsforløb, hvor vi lærer af Bosssagens forkerte ting, uden at vi derved kaster en unødigt sigtelse over resten af dansk erhvervsliv, det erhvervsliv, hvis formåen og hvis anerkendelse i den brede befolkning vi alle må være interesserede i at bevare længst muligt.

Helge von Rosen: Starten af Boss of Scandinavia så for mange ud som et frisk initiativ af unge erhvervsfolk, som åbenbart satte fuld damp på også med deres public relations for at vise offentligheden, hvor friske de var. Da de ville overtage majoriteten i Bomuldsspinderierne, skrev Aktuelt, som hr. Johan Philipsen før nævnte, om dette unge vidunderselskab i dansk industri. De fik naturligvis deres vanskeligheder med finansieringen. Når en forretningsmand af det almindelige grå gennemsnit har hentet sig et nej til en bankkredit, går han hjem som en våd hund. Anderledes med Boss-folkene; de gik til pressen. Aktuelt's overskrift den 29. september sidste år gjorde bekendt, at de var rystede over de hjemlige banker, men at en britisk bank i stedet støttede et frisk dansk initiativ, altså overtagelsen af spinderierne.

Man forstår i og for sig Aktuelt. Boss-initiativet måtte rent principielt synes fornuftigt. Koncentration af en række tekstilvirksomheders administration, af indkøbs- og afsætningsfunktioner, og arbejdsdeling og udspialisering på de enkelte fabrikker, det er jo noget typisk for, hvordan man nu til dags laver strukturrationalisering i en kriseramte branche, og tekstilbranchen har jo givet slående beviser på, at netop det unge initiativ ofte puster liv i tingene. Men personerne bag det unge initiativ skal naturligvis være af gedigen støbning, for at det kan lykkes, og herpå strandede Bossevenytret; så meget ved vi, selv om først retssagen vil give det klare billede.

Forslagsstillerne hævder imidlertid, at hele den måde, hvorpå Boss fik rådighed over en række virksomheder, bl. a. spinderierne, i vide kredse har vakt tvivl om sundheden i finansieringen og i transaktionerne og om den aktieretlige baggrund for, at spinderiernes aktiver kunne belånes, idet vedtægternes beskyttelse af aktionærmindretallet gjordes illusorisk. Af hensyn til gentagelser vil forslagsstillerne gerne have disse mere generelle forhold belyst.